

AANNEMEN VAN EEN ZAAK

WAT IS HET (BVH) NUMMER VAN DE ZAAK?

Vul Het BVH nummer (politie) en of het nummer wat door een andere instanties aan de zaak werd gegeven.

Noteer het BVH nummer (politie) of zaak nummer (overige instanties)

WIE VULT DE CHECKLIST IN?

De praktijk leert dat de checklist door verschillende personen kan worden ingevuld: bijvoorbeeld door de contactpersoon voor eergeerelateerd geweld in de eenheid, door de wijkagent die bij de zaak betrokken is of door een maatschappelijk werker uit de opvang die een goed contact heeft met betrokkenen. Het beste resultaat wordt bereikt als het instrument wordt ingevuld door professionals die – in politietaal - operationeel betrokken zijn bij de zaak. Politie mensen hebben overigens digitaal toegang tot de actuele versie van de checklist via het intranet en voor andere partners in de veiligheidszorg gaat dat via een publiek toegankelijke site op het internet. Noteer de naam of namen en de contactgegevens van de persoon die de checklist heeft ingevuld. Denk aan:

Noteer de datum van invullen van de checklist.

Noteer de naam of namen.

Noteer de naam van de eenheid of de instantie waaraan de persoon verbonden is, die de checklist invult.

Noteer het telefoonnummer of telefoonnummers.

Noteer het e-mailadres of e-mailadressen.

WIE BEHANDELT DE ZAAK?

Waar is de zaak in behandeling? Gaat het om een medewerker van de politie of om een andere professional? Noteer de betreffende naam of namen en de contactgegevens (ook buiten kantoor tijden). Denk aan:

Noteer de naam of namen.

Noteer de naam van de eenheid of de instantie waaraan de behandelaar(s) verbonden is of zijn.

Noteer het telefoonnummer of telefoonnummers, waarop behandelaar(s) ook buiten kantoor tijden bereikbaar is of zijn.

Noteer het e-mailadres of e-mailadressen.

1 t/m 6: PERSONALIA VAN DE HOOFDPERSOON IN DEZE ZAAK?

Vragen over personalia:

Noteer naast de familienaam ook de meisjesnaam als het om een vrouw gaat.

Vraag ook naar het gebruik van namen op internet. Denk bijvoorbeeld aan gebruikersnamen en nicknames.

Vraag naar de burgerlijke staat van betrokkenen (maak een kopie van relevante documenten).

Noteer de geboortedatum, -plaats en -land. Vraag naar de streek en provincie en (bekende) steden in de buurt. Vraag de oorspronkelijke en huidige adressen met telefoonnummers in het land van herkomst en eventuele latere (stedelijke) adressen.

Noteer de laatst bekende woon- of verblijfplaats en telefoonnummers in Nederland.

Noteer de nationaliteit (maak een kopie van relevante documenten) en de etniciteit. Bij het bepalen van de nationaliteit gaat het hier om de vraag van welk land of landen de betrokkene een paspoort heeft. Het begrip etniciteit verwijst naar de sociale en culturele identiteit van een individu of groep. Nationaliteit en etniciteit kunnen samenvallen, maar dat is lang niet altijd het geval. Denk maar eens aan Koerden die over de Turkse nationaliteit beschikken.

Vraag naar de verblijfsstatus: vergunning tot verblijf, welke soort, tijdelijk/afhankelijk of visum kort verblijf (maak een kopie van relevante documenten). Wie is afhankelijk van wie?

Kijk ook in de Basisregistratie Personen (BRP).

Noteer het Burger Service Nummer (BSN).

7: HOE IS DE ZAAK BIJ DE POLITIE GEKOMEN?

Om inzicht in een zaak te krijgen is het belangrijk om na te gaan hoe de zaak bij de politie of andere instanties in beeld is gekomen: hebben burgers bijvoorbeeld de politie via een melding of aangifte van een kwestie op de hoogte gebracht of is de politie zelf op het spoor van een zaak gekomen, doordat er bijvoorbeeld een lichaam werd gevonden? Hoe werd het voorval door de politie of door anderen in de veiligheidszorg geclassificeerd, nadat het onder de aandacht was gebracht? Ging het bijvoorbeeld om een bedreiging, een vermissing, een ontvoering, een moord of een doodslag? Antwoord op dergelijke vragen kan inzicht bieden in de betrokkenheid van burgers bij een zaak en in hun verwachtingen ten aanzien van professionals in de veiligheidszorg. Ook dient nagevraagd te worden welke instanties kennis dragen van de zaak en hoe zij verder betrokken zijn bij de behandeling van de kwestie.

Vragen over de melding of het onderzoek:

Is de zaak door betrokkenen bij de politie of andere instanties onder de aandacht gebracht? Zo ja, wie was of waren dat dan? Wat werd er dan gemeld of waarvan werd aangifte gedaan? Hoe werd het voorval geclassificeerd?

Is de politie of een andere instantie de zaak zelf op het spoor gekomen? Zo ja, hoe ging dat dan? Hoe werd het voorval geclassificeerd?

Welke instanties zijn op de hoogte en/of betrokken bij de zaak? Hoe classificeren zij het voorval?

IDENTIFICEREN VAN HET PROBLEEM

HET EERSTE CONTACT MET BETROKKENEN: BEJEGENING EN EVENTUELE TAALPROBLEMEN

Eer is een beladen onderwerp. Als iemand aan het bureau komt om melding te maken of aangifte te doen in het kader van een situatie, waarin eer vermoedelijk een rol speelt, dan is het van belang dat de dienstdoende agent de zaak serieus neemt en de nodige aandacht besteedt aan de melder of aangever. De uitgebreide intake kan inzicht geven in het mogelijke motief. Het heeft meestal geen zin om vermoedens over eer als motief te benoemen. De betrokkene zal ze niet altijd rechtstreeks bevestigen. De vraagstelling moet open zijn. Bij het zoeken naar een motief dient het woord 'eer' mensen niet in de mond te worden gelegd. Eer is een ingewikkeld iets, waarover lang niet altijd makkelijk gesproken wordt. Bovendien is in veel gemeenschappen de politie de laatste instantie waar mensen zich toe wenden als ze een probleem hebben. Geef dan ook nooit de boodschap mee dat het druk is en dat ze later terug moeten komen. Vaak hebben mensen alle moed moeten verzamelen om naar de politie te gaan. Probeer te voorkomen dat het gesprek wordt onderbroken. Deze aanbevelingen gelden natuurlijk ook wanneer de politie of een andere partner in de veiligheidszorg zelf een zaak op het spoor komt en voor het eerst met betrokkenen spreekt. Verder dient elke betrokkene apart te worden gehoord. Alleen op die manier voelen partijen zich vrij om te spreken en kunnen nadien de verhalen vergeleken worden. De politieagent die de zaak behandelt, moet alert zijn op de belangen van betrokkenen en de gevolgen van verklaringen. Waarom wordt zus of zo verklaard? Door wie wordt wat verklaard? Wanneer wordt wat verklaard? Daarbij dient rekening te worden gehouden met culturele patronen (en gevolgen). Een jong meisje, dat als getuige alles open en eerlijk verklaart, kan daarvoor soms later een hoge prijs betalen. Spreek bij twijfel altijd met een specialist in de eenheid, die indien nodig een beroep kan doen op het LEC EGG.

Tips:

Neem – voor zover mogelijk - de tijd voor een uitgebreide intake.

Zoek een rustige ruimte.

Neem de betrokkene(n) serieus en geef hem/haar aandacht. Laat het gesprek niet onderbreken.

Spreek iedere betrokkene apart.

Houdt rekening met de belangen van betrokkenen en de gevolgen van afgelegde verklaringen.

Stuur de betrokkene(n) nooit weg.

Het komt regelmatig voor dat de politie of andere instanties met mensen te maken krijgen die het Nederlands niet of slechts beperkt beheersen en waarbij het gebruik van een andere taal – bijvoorbeeld Engels – ook geen optie is. Om het verhaal dat de betrokken burgers willen doen goed te kunnen begrijpen is dan hulp van een tolk nodig. Maar niet iedereen die een bepaalde taal machtig is, is geschikt als tolk. Wanneer iemand gevraagd wordt uit de *ingroup* bestaat de kans dat hij of zij door betrokkenen wordt herkend als behorend tot de eigen groep, stroming of familie, waardoor er niet open en eerlijk wordt gesproken. Schaamtegevoelens en angst voor roddels kunnen dan worden versterkt, waardoor men zwijgt of minder verklaart. Om die reden is het aan te bevelen om bij een eerste contact zonder tolk te werken. Maar bij verder onderzoek zal uiteraard rekening gehouden moeten worden met de wettelijke eisen die aan bewijsvoering worden gesteld. Maak om die reden bij formele verhoren dan ook altijd gebruik van een beëdigde tolk. Verder is het van belang, dat, wanneer van de diensten van een tolk gebruik wordt gemaakt, deze niet wordt ingezet als een 'cultuurspecialist', die vanuit de eigen overtuiging de politieambtenaar (ongewild, onbewust of soms moedwillig) een bepaalde richting op stuurt. Let goed op dat de tolk een zo getrouw mogelijke weergave geeft van wat hem verteld is. Dit is natuurlijk moeilijk als de betrokken agent zelf de vreemde taal niet machtig is. Wees echter alert als een tolk zich bij zijn of haar vertalingen frequent bedient van politiejargon of politiek correct Nederlands. Door deze 'extra vertaling' kunnen namelijk belangrijke nuances over het hoofd gezien worden. Sommige externe deskundigen die in eerzaken via het LEC EGG worden geconsulteerd, zijn ook beëdigd als tolk. In één zaak kunnen zij echter niet beide rollen op zich nemen: ze kunnen of als tolk, of als externe deskundige een rol vervullen.

Tips:

Gebruik bij het eerste contact bij voorkeur geen tolk, maar houdt rekening met eisen aan bewijsvoering en maak bij formele verhoren gebruik van een beëdigde tolk.

Gebruik in overige gevallen een tolk die niet zelf tot de *ingroup* behoort.

Voorkom dat de tolk als 'cultuurspecialist' gaat optreden of een eigen draai aan de vertaling geeft.

De rol van extern deskundige in een zaak is onverenigbaar met die van tolk in dezelfde zaak.

Laat bij twijfel de vertaling van de tolk controleren door een andere (onafhankelijke) tolk.

8: AARD VAN HET PROBLEEM VOLGENSBETROKKENE(N)

Hiervoor werd al als tip mee gegeven vooral niet zelf woorden als 'eer' te gebruiken. Vraag betrokkene(n) een beschrijving van het probleem te geven in eigen woorden: waarvoor is men bang, wie zijn er bij betrokken en wie heeft weet van het probleem? Het is niet altijd verstandig om hier gelijk mee te beginnen. Soms zijn mensen zo nerveus of ongerust, dat het wellicht beter is om eerst met meer eenvoudige vragen (bijvoorbeeld vragen naar de personalia) te beginnen, zodat ze aan de gespreksituatie kunnen wennen. Het kan echter ook zo zijn, dat de behoefte groot is om meteen ter zake te komen en gelijk de essentie van het probleem te schetsen. Gaat het hier inderdaad om een eerzaak? Zo ja, probeer dan te bepalen wat de eerschending is geweest en of er al sprake is geweest van (pogingen) tot eerherstel. Probeer aan het einde van het gesprek in te schatten op welk punt van de glijdende schaal van eer zuiverende handelingen de zaak zich bevindt.

Vragen over het probleem:

Wat is het probleem (maak onderscheid tussen eerschending en eerherstel)?

Waarvoor zijn betrokkenen concreet bang? Wat is met andere woorden het ergste, dat er zou kunnen gebeuren? Is dat al gebeurd?

Wie zijn bij het probleem betrokken?

9: WIE ZIJN VAN HET PROBLEEM OP DE HOOGTE?

Bij eorzaken speelt geheimhouding een belangrijke rol. Om die reden is het essentieel om in kaart te brengen wie van het door betrokkene(n) beschreven probleem al op de hoogte is. Zijn er personen waarvan de reactie gevreesd wordt, zodra zij op de hoogte raken van het probleem? Tegenwoordig uiten mensen veel persoonlijke informatie op het internet en social media. Vergeet daarom niet na te vragen of betrokkene(n) bijvoorbeeld op Facebook of in een discussieforum informatie hebben achtergelaten die geheimhouding in de weg staat. In schema 9 worden deze vragen nog eens op een rijtje gezet.

Vragen over wie op de hoogte zijn:

Wie zijn van het probleem op de hoogte?

Zijn er mensen die absoluut niet op de hoogte mogen raken van het probleem? Zo ja, wie zijn dat dan?

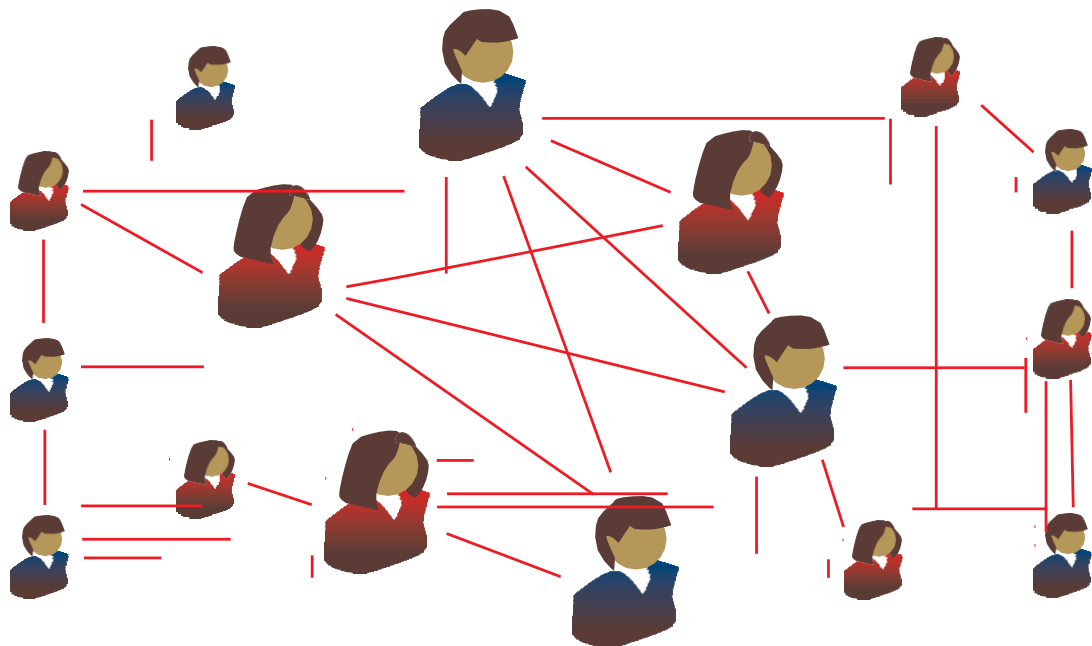
Zijn er op internet uitingen van betrokkene(n) te vinden over het probleem? Zo ja, wanneer, waar en wat is dan op internet geplaatst?

DIEPTEANALYSE

10: PERSONALIA VAN OVERIGE BETROKKENEN

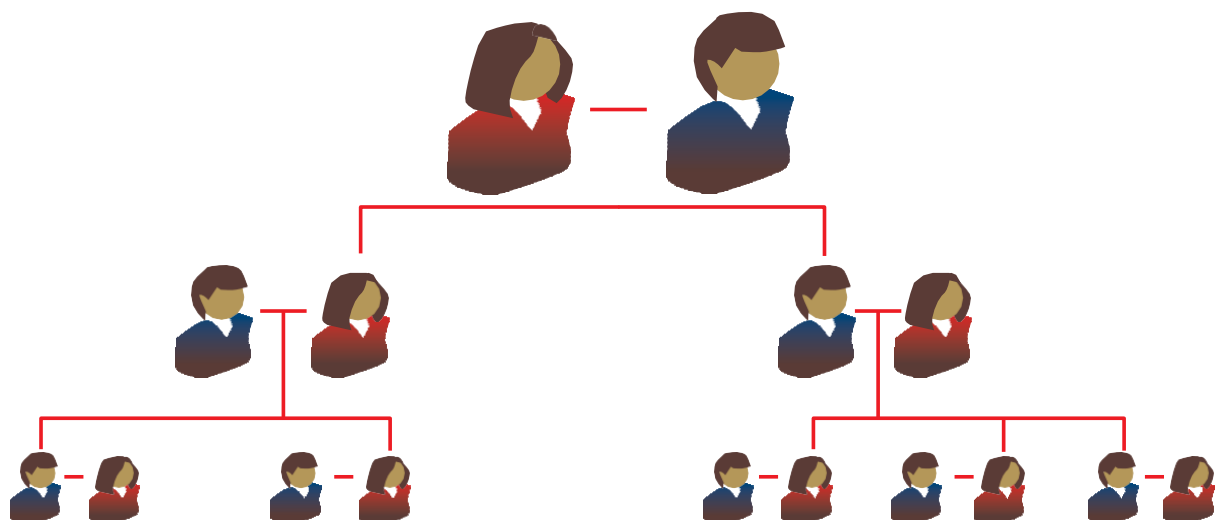
Al bij het eerste contact stelt de politie vragen over personalia. Noteer niet alleen de personalia, adresgegevens en verblijfsstatus van enkele individuele betrokkenen, maar probeer de hele familiegroep in kaart te brengen: niet alleen vader, moeder en kinderen (*nuclear family*), maar ook de ooms, tantes, neven, nichten, etc. (*extended family*). Hiervoor is al gewaarschuwd voor het gevaar van het uitlekken van geheimen op internet. Vraag om die reden ook naar de manier waarop betrokkene(n) zich op internet presenteren. Op basis van dit soort informatie kunnen verschillende analyses gemaakt worden. Bekend bij de politie zijn sociale netwerkanalyses, die onder andere inzicht kunnen geven in het bestaan van relaties tussen individuen en de mate van contact (Janssen, 2011). Een voorbeeld van een dergelijke analyse is weergegeven in figuur A.

FIGUUR A. EEN SOCIAAL NETWERK

Figuur A. vertelt iets over de mate van contact tussen de mannen en vrouwen uit de analyse. Het kan hier bijvoorbeeld om telefoonverkeer gaan. Dan kan uit de figuur worden afgeleid wie met elkaar belt en hoe vaak. Bij eerkwesties in de context van de familie kan dit soort gegevens interessante doorkijkjes in het familieleven bieden. Daarnaast is een overzicht van de familiestructuur in de vorm van een stamboom onontbeerlijk. Figuur B. is een voorbeeld van een dergelijke stamboom.

FIGUUR B. EEN FAMILIESTAMBOOM

Een belangrijk verschil tussen figuur A en B is dat in de familiestamboom de personen min of meer vaste posities bekleden: een individu blijft de vader of moeder van zijn of haar kinderen, de verwantschapsrelaties tussen broers en zussen, ooms, tantes, (achter)neven en (achter)nichten zijn niet aan verandering onderhevig. Huwelijken kunnen uiteraard op de klippen lopen, waardoor er verschuivingen in een stamboom optreden. Een sociale netwerkanalyse van telefoonverkeer is daarentegen veel vluchtiger. Een complete familiestamboom biedt deskundigen in een eenzaak inzicht in familieverhoudingen. Het vernoemen van kinderen, het sluiten van huwelijken tussen leden van bepaalde takken van de familie, in samenhang met gegevens over de verblijfsstatus, kan iets vertellen over (gezags)verhoudingen en onderlinge (afhankelijkheids)relaties. Denk maar eens aan huwelijken tussen neven en nichten of twee families waarvan verschillende kinderen met elkaar zijn getrouwd. Om een familiestamboom te kunnen voltooien, is dus ook informatie over de burgerlijke staat van betrokkenen nodig. Zijn betrokkenen alleenstaand, gehuwd, samenwonend, gescheiden of weduwe of weduwnaar? Als de betrokkenen niet alle antwoorden weten, vraag dan naar iemand anders (een metgezel of vertrouweling), die de informatie wél kan geven. Maak verder zoveel mogelijk kopieën van documenten. Als de documenten niet direct voorhanden zijn, laat ze dan door de betrokkenen op een later tijdstip brengen. Houdt er rekening mee, dat meerderjarigheid niet voor iedereen begint bij de 18e verjaardag. Een vrouw is in sommige culturen minderjarig zolang zij ongehuwd is. Bij melding van vermissing van een ongehuwde 25-jarige vrouw kan dit dus betekenen, dat het in de ogen van de melder gaat om een uiterst kwetsbare vrouw, die de grootst mogelijke bescherming nodig heeft. Wees verder alert bij het noteren voor- en achternamen. In Europese talen is het de gewoonte om eerst de voornaam en dan de familienaam te noemen. In andere talen is dat net omgekeerd. Samenstellingen van (familie)namen kunnen bovendien veranderen in de loop van het leven. Bijvoorbeeld tengevolge van huwelijken en scheidingen. Kijk ook in de Basisregistratie personen (BRP). Vraag tot slot ook naar de hoogste voltooide opleiding in Nederland en/of in het land van herkomst, de positie op de arbeidsmarkt en de financiële situatie. Dit soort informatie kan inzicht bieden in de positie van een individu in een groep. Bij vraag 11 volgt meer uitleg over dit aspect.

Vraag naar de volgende informatie van overige betrokkenen:

Wat is de plaats in de familie ten opzichte van de hoofdpersoon?
Noteer de geboorteplaats- en land. Vraag naar de streek en provincie en (bekende) steden in de buurt. Vraag de oorspronkelijke en huidige adressen met telefoonnummers in het land van herkomst en eventuele latere (stedelijke) adressen.
Noteer de laatst bekende woon- of verblijfplaats en telefoonnummers in Nederland.
Noteer de nationaliteit (maak een kopie van relevante documenten).
Noteer de etniciteit.
Vraag naar de verblijfsstatus: vergunning tot verblijf, welke soort, tijdelijk/afhankelijk of visum kort verblijf (maak een kopie van relevante documenten). Wie is afhankelijk van wie?
Kijk ook in de Basisregistratie Personen (BRP).
Vraag naar de burgerlijke staat van betrokkenen (maak een kopie van relevante documenten).
Vraag naar de hoogst voltooide opleiding in Nederland en/of in het land van herkomst
Informeel naar de positie op de arbeidsmarkt. Als de betrokkenen geen werk hebben, vraag dan naar het arbeidsverleden.
Breng de financiële situatie van de betrokkenen in kaart.

De problematiek rond eer gerelateerd geweld is dermate complex, dat een goed plan van aanpak noodzakelijk is. Overhaaste beslissingen, waarvan op voorhand de mogelijke consequenties niet goed worden overzien, kunnen een averechts effect hebben. Het is zelfs mogelijk, dat door een niet goed voorbereide aanpak de politie of andere partners onbedoeld zelf de eer van betrokkenen schenden. Denk in dit verband bijvoorbeeld aan wat er allemaal kan gebeuren als een tot dan toe goed bewaard geheim door onachtzaamheid van de politie of andere partners uitlekt. Indien dit als een eerschending wordt ervaren, is het probleem verergerd. Voor de betrokkenen zijn de gevolgen dan misschien niet te overzien, terwijl de behandelend politieambtenaar zich wellicht van geen enkel kwaad bewust is, omdat hij of zij de gevoeligheden niet (onder)kent. De zaak wordt nog complexer indien betrokkenen de politie of andere partners in de veiligheidszorg hiervoor verantwoordelijk houden. Pogingen om eer te herstellen – waaronder het gebruik van geweld – kunnen zich dan ook tegen medewerkers van de politie en haar partners gaan richten!

Om goed beslagen ten ijs te komen is het belangrijk dat alle verzamelde informatie helder op een rij wordt gezet. Zowel voor de politie als voor anderen die met de zaak bezig zijn, is het handig om een overzicht te hebben, waarin de onderlinge relaties tussen de betrokkenen zijn weergegeven en de actuele adressen en telefoonnummers. Wie wordt er (vermoedelijk) bedreigd met moord of ontvoering? Waar verblijft het potentiële slachtoffer op dit moment? Wie heeft (waarschijnlijk) de aanzet gegeven tot het plegen van eer gerelateerd geweld (intellectuele dader) en wie is (waarschijnlijk) voornemens om dit plan uit te gaan voeren?

11: SOCIALE EN ECONOMISCHE ACHTERGRONDEN

Vragen over sociale achtergronden van alle betrokkenen – dus niet alleen die van een individueel persoon, maar die van de gehele familie of van een ander belangrijk groepsverband - hebben uiteraard betrekking op de omstandigheden in Nederland, maar ook op die in het land van herkomst. Kennis hierover kan inzicht bieden in de aanwezigheid van eer als mogelijk motief. Verder kan dit soort informatie laten zien hoe de onderlinge verhoudingen zijn. Daarbij is met name het thema afhankelijkheid interessant, bijvoorbeeld in financieel opzicht of wat betreft de verblijfstitel. Waar het om gaat, is om helder te krijgen wat voor verwachtingen mensen ten opzichte van elkaar hebben en in hoeverre het niet voldoet aan die verwachtingen als oneervol wordt bestempeld. Sociale en economische achtergrondinformatie kan verder aanwijzingen bevatten voor het vinden van een geschikte bemiddelaar in een conflict. Stel dat betrokkenen niet gelovig zijn, dan heeft het wellicht niet zoveel zin om een religieus leider te benaderen als bemiddelende instantie. Bij sociale en economische achtergronden van betrokkenen kan onder meer gedacht worden aan de genoten opleiding, het arbeidsverleden, de huidige werksituatie en de financiële staat. Verder is het bij het nemen van veiligheidsmaatregelen van belang om te weten of er personen in de familiekring zijn die door hun werk toegang hebben tot belangrijke informatie –bijvoorbeeld de Gemeentelijke Basis Administratie waarin gegevens over de verblijfplaats van individuen te vinden zijn - of wapens.

Verder is het van belang om navraag te doen naar het bestaan van verschillende opvattingen onder de betrokkenen ten aanzien van (religieuze) normen en waarden. In dit verband kan onder meer gedacht worden aan opvattingen ten aanzien van (homo) seksualiteit, opvoeding, uiterlijk, man-vrouw verhoudingen of uitgaven. Van wie kan tegenstand verwacht worden? Op wie kan eventueel een beroep op hulp gedaan worden? Degene die de vragen stelt, moet wel alert zijn op sociaal wenselijke antwoorden: het kan goed zijn dat een betrokkene niet vertelt wat hij of zij echt denkt, maar een antwoord geeft waarvan hij of zij denkt dat het de vragensteller wel zal bevallen. Per situatie moet bekeken worden of het verstandig is om de vragen rechtstreeks te stellen of dat het wijzer is om in een gesprek of verhoor wat meer 'omtrekkende bewegingen' te maken.

Vragen over sociale en economische achtergronden:

Zijn er personen bij die door hun werk toegang hebben tot belangrijke informatie of wapens?
Probeer inzicht te krijgen in de vraag wie in de familie of andere groep waar het in de casus om gaat, de beslissingen neemt.
Van wie kan tegenstand verwacht worden? Op wie kan een beroep op hulp gedaan worden?
Informeer naar de geloofsovertuiging van de betrokkenen. Welke moskee/gebedshuis/synagoge/kerk bezoeken ze?
Tracht inzicht te krijgen in het sociale leven van de familie of groep in het openbaar: in welke openbare gelegenheden komen ze (denk bijvoorbeeld aan een buurthuis, koffiehuis of een sportschool)?
Probeer in beeld te krijgen in hoeverre opvattingen verschillen binnen de betreffende familie of groep.

12 t/m 15: VRAGEN OVER HUWELIJKEN EN ECHTSCHEIDINGEN

In de praktijk is gebleken dat veel eerzaken te maken hebben met het kiezen van partners en het sluiten van huwelijken. Het verdient dan ook aanbeveling om op dit onderwerp goed door te vragen: hoe hebben de partners elkaar leren kennen? Was dat een aangelegenheid die strikt beperkt bleef tot de geliefden? Of speelde de familie wellicht een rol bij het tot stand brengen van het huwelijk? Werd er enige mate van druk of dwang ervaren? Hoe verhouden beiden families zich tot elkaar? Zijn ze afkomstig uit dezelfde streek of is er sprake van een verwantschapsrelatie? Precies inzicht in deze verhoudingen kan deskundigen veel vertellen over onderlinge verhoudingen binnen een familiegroep en hun gemeenschap. Neem daarom geen genoegen met een antwoord als 'we zijn ver weg familie van elkaar,' maar maak het concreet: 'de vader van de bruidegom is een broer van de moeder van de bruid.' Van wie ging het initiatief uit om te trouwen? Wie deed het aanzoek en wat was daarbij de rol van de familie? Welke familieleden waren bijvoorbeeld aanwezig bij het aanzoek? Zijn er nog onderhandelingen gevoerd over het betalen van een bruidsprijs aan de familie van de bruid? Of is er gesproken over een bruidsschat die de bruid mee zou krijgen? En wat kwam er dan uit die onderhandelingen? Zou de bruidsprijs –of schat in één keer worden uitgekeerd of in termijnen? Ging het om geld en/of goederen?

Kwam het uiteindelijk ook tot een huwelijk? Zo ja, wanneer, waar en door wie werd dat dan voltrokken? Was het een religieus huwelijk? Is er ook een burgerlijk huwelijk gesloten? Hoewel in Nederland alleen het burgerlijk huwelijk rechtsgeldig is, heeft het religieuze huwelijk voor betrokkenen vaak grote waarde en wordt het als een officiële bezegeling van een verbintenis tussen man en vrouw ervaren. Is er een huwelijksakte of een ander formeel document opgemaakt? Zo ja, waar is dit document en wat staat daar in? Zijn er bijvoorbeeld afspraken in opgenomen over de bruidsprijs of bruidsschat? Wie waren getuigen bij de huwelijksvoltrekking? Wie was er verder aanwezig? Is er later een feest gegeven? Zo ja, wie waren daar bij? Is het huwelijk geconsumeerd? In een aantal culturen wordt een huwelijk namelijk pas geldig gevonden als het echtpaar na de ceremonie

geslachtsverkeer heeft gehad. Verder is het belangrijk om te vragen waar het echtpaar na het sluiten van huwelijk is gaan wonen. Zijn de gehuwden bijvoorbeeld bij familie gaan wonen of zijn zij samen een zelfstandig huishouden gaan voeren? Tot slot dienen er vragen gesteld te worden over scheidingen. Hoe wordt er binnen de groep aangekeken tegen het fenomeen scheiding? Is scheiding mogelijk? Zo ja, op welke wijze dient dan te worden gescheiden? Is er in de zaak sprake van een (voorgenomen) scheiding? Van wie gaat het initiatief uit om te scheiden? Hoe denken betrokken families over de (voorgenomen) scheiding? Gaat het om de scheiding in een burgerlijk en/of in een religieus huwelijk? Heeft een eventuele scheiding nog gevolgen voor de bruidsschat/bruidsprijs? Ook antwoorden op dit soort vragen brengt belangrijke informatie over verhoudingen binnen de familie aan het licht.

Vragen over huwelijken en echtscheiding:

Hoe hebben de partners elkaar leren kennen?
Hoe is het huwelijk tot stand gekomen? Was er bijvoorbeeld sprake van een arrangement door familie of zijn beide partners volledig op eigen initiatief bij elkaar gekomen? Werd er enige mate van druk of dwang ervaren? Zijn de families van beide partners aan elkaar verwant? Zo ja, hoe dan? Hoe zijn andere huwelijken in de familie van beide partners tot stand gekomen?
Van wie ging het initiatief uit om te trouwen? Wie deed het aanzoek en wie waren daar bij aanwezig? Zijn er onderhandelingen gevoerd over het betalen van een bruidsprijs aan de familie van de bruid? Zo ja, wat is er afgeproken? Is er gesproken over een bruidsschat die de bruid mee zou krijgen? Zo ja, wat is er afgeproken?
Wanneer, waar en door wie werd het huwelijk gesloten? Is er een huwelijksakte opgemaakt? Zo ja, wie heeft die in zijn of haar bezit en wat staat daar in? Bijvoorbeeld over de bruidsprijs of bruidsschat. Wie waren getuigen? Wie was er aanwezig? Is er een feest gegeven? Zo ja, wie waren daarbij? Is het huwelijk geconsumeerd?
Betraf het een religieus en/of burgerlijk huwelijk?
Waar is het echtpaar na de huwelijksvoltrekking gaan wonen?
Hoe wordt er binnen de groep aangekeken tegen het fenomeen scheiding? Is scheiding mogelijk? Zo ja, op welke wijze dient dan te worden gescheiden?
Is er in de zaak sprake van een (voorgenomen) scheiding? Van wie gaat het initiatief uit om te scheiden? Hoe denken betrokken families over de (voorgenomen) scheiding? Gaat om de scheiding in een burgerlijk en/of in een religieus huwelijk Heeft een eventuele scheiding nog gevolgen voor de bruidsschat/bruidsprijs?

16 en 17: VRAGEN OVER UITVAARTEN *(Indien van toepassing)*

Net als een huwelijk is een uitvaart ook een belangrijke sociale aangelegenheid waaraan veel afgeleid kan worden over verhoudingen binnen een familie. In het geval dat er een dode te betreuren is, is het belangrijk om na te gaan wie het lichaam opeist en wie de uitvaart verzorgt. Hoe ziet de uitvaart er uit? Is er bijvoorbeeld een rouwdienst en wie zijn daar dan bij aanwezig? Als het om een gewelddadig overlijden gaat, is het belangrijk om uit te zoeken of niet alleen familie van het slachtoffer, maar ook van de – als deze bekend is – verdachte of verdachten aanwezig is. Bestaat er contact tussen beide partijen? Inzicht hierin kan essentiële inzichten opleveren in hoe partijen denken over schuld – en wraakgevoelens. Erkent de familie van de verdachte bijvoorbeeld schuld en probeert zij deze af te kopen? Leven er bij de familie van de overledenen gevoelens die kunnen leiden tot bloedwraak?

Vragen bij de uitvaart:

Wie eist het lichaam op?
Wie verzorgt de uitvaart? Hoe wordt de uitvaart gestalte gegeven? Wie zijn er aanwezig? Waar wordt het stoffelijk overschot begraven, in Nederland of in het herkomstland? Wordt er een gebedsdienst/uitvaartdienst gehouden? Zo ja, waar?
Ging het om een gewelddadig overlijden en is er een verdachte of verdachten bekend? Zo ja, was er voorafgaand of tijdens de uitvaart contact tussen de familie van de overledene en van de verdachte(n)? Waar ging dat contact over?

18: EERDERE ERVARINGEN MET GEWELD

Er dient niet alleen inzichtelijk te worden gemaakt of er in de voorliggende zaak reeds bedreigd is met geweld of dat geweld daadwerkelijk is toegepast. Eerdere gewelddadige ervaringen zijn ook relevant. Denk hierbij zowel aan fysiek geweld (onder meer slaan, schoppen, duwen, opsluiten, bedreigen, al dan niet met wapens, of dwingen tot innemen van medicijnen en/of drugs) als geestelijk geweld (uitschelden, vernederen, chanteren, bedreigen van familieleden, belagen). Hoe hebben de betrokkenen in het verleden op dit geweld gereageerd? Reacties uit het verleden kunnen helpen te bepalen hoe met de actuele zaak moet worden omgegaan. Daarnaast dient te worden nagegaan of de politie informatie over eerdere incidenten in de eigen informatiesystemen terug kan vinden. Tot slot is het zaak, als er in het verleden gewelddadige ervaringen zijn opgedaan, door te vragen naar kenmerken van de daders: zijn zij (vuur)wapen gevaarlijk? Verkeren ze in een crimineel milieu? Gebruiken ze alcohol, drugs of is er sprake van psychische stoornissen? Check ook de politieke of andere relevante informatiesystemen.

Vragen over eerdere ervaringen met geweld:

Wordt er momenteel met geweld bedreigd? Zo ja, wanneer en in welke vorm?
Is er in deze zaak al geweld gebruikt? Zo ja, wanneer en in welke vorm?
Is er in het verleden geweld toegepast? Zo ja in welke vorm, door wie en tegen wie was dit geweld gericht? Zijn die incidenten/antecedenten bij de politie bekend?
Vraag door naar achtergronden en specifieke kenmerken van de geweldpleger(s). Denk onder meer aan alcohol- en/of drugsgebruik en psychische stoornissen in relatie tot (dreiging met) geweld, toegang tot en gebruik van wapens en andere kenmerken van de modus operandi.
Hoe is op eerdere gewelddadige ervaringen door de betrokkenen gereageerd? Hebben zij zelf bedreigd met geweld of geweld gepleegd? Zo ja, wanneer en in welke vorm?
Check ook andere (politieke) informatiesystemen.

19: OVERIGE INFORMATIE

Leg verder alle informatie vast die van belang kan zijn voor de zaak en die niet eerder benoemd is in de checklist. Hierbij valt te denken aan persoonlijke indrukken van behandelaars (politie of ketenpartners) of persoonlijk oordeel over de kwaliteit van de hier verzamelde informatie of suggesties voor nader onderzoek naar ontbrekende informatie.

Zijn betrokkenen eerder met de politie in aanraking geweest? Zo ja, wanneer was dat en waar ging dat dan over? Is er een relatie met de actuele zaak?
Zijn betrokkenen eerder met andere partners in de veiligheidszorg in contact geweest? Zo ja, wanneer was dat en waar ging dat dan over? Is er een relatie met de actuele zaak?
Check ook andere (politieke) informatiesystemen.
Leg alle overige informatie vast die van belang kan zijn, maar die in de checklist nog niet eerder benoemd is.

AANPAK

1. VOORBEREIDING EN DOEL VAN DE AANPAK

Het is van belang om de verzamelde informatie zo goed mogelijk te systematiseren. Dan wordt namelijk snel duidelijk of er nog belangrijke gegevens ontbreken die alsnog achterhaald dienen te worden. Breng eveneens goed in kaart wat het potentiële slachtoffer en/of andere betrokkenen graag zouden willen. Wil men het contact met de eerschender handhaven? Is men bereid belangrijke sociale banden, zoals familierelaties, te verbreken? Hoe ziet men de toekomst? Verder is het belangrijk dat alle betrokkenen en de politie realistische verwachtingen hebben ten opzichte van elkaar en dus ook van de veiligheidszorg. Doe daarom ook geen beloftes. Het vertrouwen wordt beschaamd als die niet kunnen worden waargemaakt. Het is aan te raden alle daaruit voortvloeiende afspraken - bijvoorbeeld over veiligheid en bemiddeling of het delen van informatie - op papier te zetten en ze officieel te laten ondertekenen door alle betrokkenen, zowel burgers als professionals. Verder moet van tevoren worden nagedacht over nazorg. De politie kan gezien haar taak individuen en hun families na een incident niet op de lange duur begeleiden. Maar wellicht kan de wijkagent periodiek langs gaan of kunnen betrokkenen voor specifieke vormen van zorg worden doorverwezen naar andere professionals. De belangrijkste punten samengevat.

VOORBEREIDING EN DOEL VAN DE AANPAK
Treedt niet overhaast op
Inventariseer de verzamelde informatie. Ontbreken er nog gegevens? Zo ja, hoe kunnen die alsnog achterhaald worden?
Op welk doel is de aanpak gericht? Delen de betrokkenen en de professionals dezelfde visie? Leg dit vast alsmede de daaruit voortvloeiende afspraken.
Is bemiddeling mogelijk?
Schep duidelijkheid bij de betrokkenen over de rol van de politie en anderen in de veiligheidszorg. Doe geen beloftes.
Denk na over nazorg.

2. RELATIESCHEMA BETROKKEN PROFESSIONALS

Het is verstandig om ook een schema te maken met alle contactgegevens van de betrokken professionals binnen en buiten de politie.

3. ONDERSTEUNING DOOR HET LEC EGG

De behandelend politieambtenaar of andere professional uit de veiligheidszorg moet er zich terdege van bewust zijn, dat hij of zij niet altijd in staat zal zijn om de ingewikkelde problematiek met betrekking tot eer gerelateerd geweld op te lossen. Soms is extra hulp nodig. Eer is immers een dynamisch verschijnsel, dat zich in verschillende hoedanigheden voor kan doen. Voor de aanpak van eer gerelateerd geweld kan dan ook geen 'recept' worden verstrekt. Via contactpersonen in de eenheden kunnen complexe zaken aan het LEC EGG worden voorgelegd, waar specialisten aldaar zich over de zaak buigen. Het begrip 'complexe zaak' is niet in steen gehouwen. Een zaak is onder meer complex en geschikt voor ondersteuning door het LEC EGG indien het moeilijk is om het motief voor (dreigend) geweld te doorgronden of als er gewelddadige escalatie dreigt. Ernstige zaken waarin één dode of doden zijn te betreuren worden aan het LEC EGG voorgelegd, alsmede kwesties die in media en politiek aandacht krijgen. Ook dezen vallen onder de noemer 'complex'.

Twee zaken vinden altijd met tussenkomst van het LEC EGG plaats: het inschakelen van een deskundige van buiten de politie, bijvoorbeeld een antropoloog of psychiater al naar gelang de vraag en het beroep op het zogeheten 'noodbed'. In noodsituaties kan buiten kantooruren bij een beperkt aantal organisaties voor vrouwenopvang een beroep worden gedaan op een 'noodbed' voor vrouwen, minderjarige meisjes en/of moeders met kinderen. Alleen het LEC EGG indiceert of plaatsing via deze procedure wenselijk is. Zodra het LEC EGG plaatsing nodig acht, benadert dit centrum een speciaal coördinatiepunt binnen de vrouwenopvang. Daar wordt vervolgens bekeken bij welke opvang de vrouw of het meisje eventueel met kinderen terecht kan. Vervolgens neemt het LEC EGG dan contact op met de aangewezen opvang en maakt praktische afspraken rondom de plaatsing. Die praktische aspecten – bijvoorbeeld het vervoer naar de opvang – worden uitgevoerd door de politie van de eenheid waarin de zaak wordt behandeld. Die lokale eenheid informeert ook de opvang in het eigen verzorgingsgebied: de lokale opvang is namelijk verantwoordelijk voor doorplaatsing naar een andere opvang. Het is immers de bedoeling dat het 'noodbed' na één of twee dagen weer vrij is, zodat in een andere crisissituatie mensen geholpen kunnen worden.

Het LEC EGG ondersteunt collega's en partners in de veiligheidszorg graag. Maar wees zorgvuldig indien een beroep op dit expertisecentrum wordt gedaan en lever zo volledig mogelijk gegevens aan: dat wil zeggen een compleet ingevulde checklist en kopieën van alle relevante onderliggende stukken die hiervoor zijn genoemd (onder andere paspoorten, ID-kaarten en andere persoonlijke documenten zoals huwelijksakten) en relevante stukken van de politie zelf (bijvoorbeeld verhoren, tapverslagen en

processen-verbaal van bevindingen) of van andere instanties die betrokken zijn bij de veiligheidszorg. Onvolledig aangeleverde dossiers kan het LEC EGG niet in behandeling nemen.

ONDERSTEUNING DOOR HET LEC EGG
Binnen de politie kan via de contactpersoon in de eenheid in een complexe zaak ondersteuning van het LEC EGG worden gevraagd.
Een beroep op een 'noodbed' kan alleen via het LEC EGG worden gedaan.
Een externe deskundige wordt uitsluitend door het LEC EGG ingeschakeld.
Indien een beroep op het LEC EGG wordt gedaan, lever dan een volledig dossier inclusief kopieën van alle onderliggende stukken aan.

BEMIDDELING

Als het tot een bemiddelend gesprek komt, dan is er een aantal aspecten waar in het kader van een goede voorbereiding over nagedacht dient te worden. In de eerste plaats moet er een geschikte locatie voor de bijeenkomst worden gekozen. Het moet neutraal gebied zijn, zodat alle partijen genegen zijn te komen. Indien er redenen zijn om aan te nemen dat er geweldadige escalatie mogelijk is, zijn ook de beveiligingsmogelijkheden van belang. Is er bijvoorbeeld voldoende ruimte om betrokkenen apart te spreken of van de groep te scheiden als de emoties hoog oplopen? Fouilleer indien nodig de aanwezigen en zorg dat er op bijstand van collega's kan worden gerekend, mochten er problemen ontstaan. Een ander belangrijk punt bij het zoeken van een geschikte locatie, is het rekening houden met zichtbaarheid van de gesprekspartners. Als buitenstaanders kunnen zien wie er bij het gesprek zijn betrokken, zou dit tot gevolg kunnen hebben dat de zaak alsnog uitlekt, waardoor het geschonden eergevoel een extra knauw krijgt. Al met al biedt een politiebureau goede mogelijkheden voor het voeren van deze moeilijke gesprekken. Verder is het belangrijk om een geschikte bemiddelaar te vinden. In sommige gevallen kan bijvoorbeeld bemiddeling door mensen uit eigen kring tot een oplossing leiden. Betrokkenen kennen wellicht iemand, die daar voldoende gezag en draagvlak voor heeft. Er zijn echter ook situaties denkbaar, waarin de onderlinge verhoudingen zo vertroebeld zijn, dat dit niet meer mogelijk is. Dan zou een geestelijk leider als bemiddelaar een goed alternatief kunnen zijn. Maar standaard een imam of een andere geestelijk leider inschakelen, zonder dat hierover overleg is gevoerd met de betrokkenen, kan desastreuze gevolgen hebben als blijkt dat het gezag van de leider door de betrokkenen niet erkend wordt. Zoek dus niet op eigen houtje een bemiddelaar, raadpleeg bijvoorbeeld de contactpersoon in de eenheid, die weer een beroep kan doen op het LEC EGG. Indien een politieambtenaar de leiding van het gesprek op zich neemt, kies dan iemand die gezag uitstraalt. Laat de gespreksleiding over aan de oudste en/of de hoogste in rang. Dikwijls is het verstandig – afhankelijk van de groep die het betreft – om het gesprek door een man te laten voeren. Critici zullen wellicht stellen, dat een dergelijke aanbeveling in de Nederlandse context niet meer van deze tijd is. Doel van een bemiddelingsgesprek is echter niet het halen van het eigen morele gelijk, maar het voorkomen van escalatie in een complex conflict. Enig inlevingsvermogen in de belevingswereld van de betrokkenen is hierbij van essentieel belang. Waar het om gaat is dat de gespreksleider op respect en vertrouwen kan rekenen van de aanwezigen. Als de gespreksleider eerst zijn eigen positie moet 'bevechten', kan deze nooit als een volwaardige bemiddelaar optreden: de betrokken partijen zullen immer niets van hem of haar aannemen. Collega's kunnen overigens het gezag van de gespreksleider verstevigen door deze als een echte 'magistraat' te behandelen: laat de bemiddelaar niet de deelnemers aan het gesprek bij de voordeur ophalen, de jassen aannemen of koffie serveren, maar doe dat voor hem. Het is zaak dat de bemiddelaar te allen tijde de regie over het gesprek houdt.

Verder is het belangrijk dat de bemiddelaar de onderwerpen, die besproken worden, tastbaar en concreet maakt. Dat kan door bijvoorbeeld afspraken op papier te zetten en de stukken voor de ogen van de betrokkenen in een dossiermap te voegen onder vermelding van hun naam. Op die manier wordt het serieuze karakter van datgene wat besproken is, nog eens onderstreept. Een samenvatting van de belangrijkste punten.

EEN BEMIDDELEND GESPREK ONDER LEIDING VAN DE POLITIE

Welk probleem staat centraal bij het bemiddelingsgesprek? Gaat het om één actueel onderwerp of om een langdurig conflict? Maak het gespreksthema concreet en zorg dat alle betrokkenen duidelijk voor ogen hebben op welk specifiek probleem de bemiddeling zich richt.

Wat is het doel van de bemiddeling? Naar welk punt aan de horizon wordt toegewerkt? Hebben alle betrokkenen hetzelfde doel voor ogen? Maak concreet welke afspraken worden gemaakt om dat doel te realiseren – wat wordt van wie verwacht – en hoe op de naleving daarvan wordt toegezien. Leg de afspraken vast.

Wie bemiddelt? Is het wenselijk om een persoon uit de kring van de betrokkenen in te zetten of verdient het de voorkeur om een professional uit de veiligheidszorg zoals een politieambtenaar in te zetten? De bemiddelaar dient in ieder geval kennis van zaken te hebben en door alle betrokkenen te worden gerespecteerd.

Wie zijn aanwezig bij de bemiddeling? Zijn de aanwezigen daadwerkelijk partij in het te bespreken conflict? Voelt iedere deelnemer aan het gesprek zich vrij om zich daadwerkelijk uit te spreken?

Waar vindt het bemiddelingsgesprek plaats? Gaat het om neutraal terrein zoals een politiebureau of is het een betekenisvolle plek voor betrokkenen, zoals een gemeenschapshuis of een gebedshuis? Welke veiligheidsaspecten spelen een rol bij de keuze voor een locatie? Kunnen twistende partijen in één ruimte worden geplaatst? Wordt men niet door derden gezien of gehoord tijdens het gesprek?

4. VEILIGHEIDSASPECTEN

Naast de politieke aanpak voor eengerelateerd geweld bestaat in Nederland ook het Stelsel bewaken en beveiligen. Bij dat stelsel dat zich richt op de beveiliging van personen, objecten en diensten (denk daarbij aan organisaties zoals gemeenten, het korps diplomatiek of bedrijven) zijn verschillende partijen betrokken: onder andere de politie, burgemeesters en openbaar ministerie en de hoofdofficier van justitie is de eindverantwoordelijke. Zodra er in het kader van de aanpak van eengerelateerd geweld zaken onder de aandacht komen, waarin enige mate van dreiging speelt, dan dient het Stelsel bewaken en beveiligen in kennis te worden gesteld. Het bureau Conflict –en crisisbeheersing (CCB) kan dan opdracht geven om een dreigingsinschatting te maken waarbij de op basis van de checklist verzamelde informatie gebruikt kan worden. Een advies met betrekking tot te nemen veiligheidsmaatregelen maakt deel uit van die dreigingsinschatting.

Een belangrijk uitgangspunt van het beveiligingsbeleid is dat van bedreigde personen medewerking wordt verwacht. Beveiliging kan mensen in principe niet worden opgelegd, maar als ze niet meewerken, dan moet dat schriftelijk worden vastgelegd. Een ander uitgangspunt is dat binnen de beperking van de beveiliging het leven zo normaal mogelijk moet kunnen worden geleid. Persoonlijke wensen en veiligheidseisen zijn niet altijd met elkaar te verenigen en om die reden is inspraak van beveiligde personen beperkt. Om teleurstellingen te voorkomen is het zaak dat betrokkene(n) goed wordt uitgelegd wat de maatregelen in het kader van veiligheid inhouden en wat er van hem, haar of hen verwacht wordt. De belangrijkste punten samengevat.

VEILIGHEIDSASPECTEN

Indien er enige mate van dreiging is, dient het Stelsel bewaken en beveiligen in kennis te worden gesteld.

Leg betrokkene(n) helder uit hoe de veiligheidsmaatregelen er uit zien en wat van hem, haar of hen verwacht wordt. Wijs in dit verband ook op de eigen verantwoordelijkheid en leg weigeringen om mee te werken vast.